

Sygnatura akt II Cz 828/14

POSTANOWIENIE

K., dnia 23 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO. Janusz Roszewski

Sędziowie: SSO. Barbara Mokras

SSO. Wojciech Vogt – spr.

po rozpoznaniu w dniu 23 grudnia 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. S.

przeciwko P. J. i D. J.

o ustanowienie rozdzielności majątkowej

na skutek zażalenia

od punktu drugiego postanowienia Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 22 października 2014 r., sygn. akt III RC 424/14

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie i nadać mu następujące brzmienie: zasądzić od pozwanych P. J. i D. J. na rzecz powódki D. S. kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
2. zasądzić od pozwanych na rzecz powódki kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zażaleniowym

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Kaliszu kosztami postępowania w sprawie obciążył powódki. Wskazał, że powódka cofnęła pozew, a zwrot kosztów postępowania w wypadku cofnięcia pozwu zawsze obciąża powódkę.

Zażalenie od tego rozstrzygnięcia złożyła powódka podnosząc, że wystąpienie z pozwem było niezbędne do celowego dochodzenia praw, a pozwany dał powód do wytoczenia powództwa i należności alimentacyjne uregulował wskutek wniesienia powództwa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

W literaturze utrwalony jest pogląd, że zaspokojenie przez pozwanego roszczenia powoda po wytoczeniu powództwa jest równoznaczne z przegraniem sprawy przez pozwanego (por. post. SN z dnia 21 lipca 1951 r., C 591/51, OSN 1952, Nr 2, poz. 49 i z 12.8.1965 r., I CZ 80/65, OSN C 1966, Nr 3, poz. 47). Jeżeli więc powód cofa pozew ze względu na to, że po jego wniesieniu pozwany spełnił świadczenie i wnosi o przyznanie mu kosztów, to art. 98 § 1 k.p.c. stanowi w zasadzie podstawę do zasądzenia ich od pozwanego na rzecz powoda zgodnie z regułą odpowiedzialności za wynik procesu (por.

Jan Górowski /w/ Kodeks postępowania cywilnego, Tom I pod redakcją Kazimierza Piaseckiego, Warszawa 2014, s. 869)

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało zgodnie z art. 386 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzec jak w sentencji.